

Els 10 articles d'opinió més llegits d'aquest curs a CRÍTIC

Redacció

Les opinions dels redactors i dels col·laboradors de CRÍTIC són un dels plats forts del mitjà. A les acaballes d'aquest curs, les anàlisis sobre els pactes postelectorals a l'Ajuntament de Barcelona han tingut un 'boom' de lectures. L'actualitat política acostuma a ser el tema preferit pels lectors i lectores de CRÍTIC, però enguany hem abordat també altres qüestions, com les externalitzacions, les males condicions laborals de les infermeres i dels treballadors de les biblioteques o la cultura txarnega, que s'han situat en el top 10 de les anàlisis més llegides des del passat mes de setembre fins ara. Aquest és el llistat dels articles d'opinió que més us han interessat.

1. Ada Colau i la fi de la innocència

[Aquest article d'opinió](#), signat per Sergi Picazo i Roger Palà, ha estat el més llegit d'un curs en que els pactes postelectorals a l'Ajuntament de Barcelona han despertat l'atenció de molts dels lectors de CRÍTIC. Diverses de les opinions que se situen en el top 10 de les més llegides, de fet, aborden la temàtica. En aquest article, Picazo i Palà plantegen que els vots de Manel Valls, "més que evitar un alcalde 'indepe', frenen un govern entre Barcelona en Comú i ERC que hauria obert la porta a escenaris inèdits per l'esquerra catalana".

□ ANÀLISI | [@sergipicazo](#) i [@rogerpala](#) escriuen sobre la investidura de Colau amb els vots de Valls, les contradiccions dels Comuns i l'escenari de futur per l'esquerra catalana. <https://t.co/v7hwkgXVAo>

— elcritic.cat (@SentitCritic) [June 15, 2019](#)

2. Un projecte de llei que desmantella l'Estat del Benestar

La tramitació de la llei Aragonès ha generat molt debat. Lidón Gasull, Directora de la FaPaC i advocada experta en drets humans, [reflexiona a CRÍTIC](#) sobre aquest projecte de llei i planteja contra arguments davant les raons que esgrimeix el Grup Republicà per portar-lo al Ple del Parlament. Gasull parteix de la tesi que aquesta normativa establirà "el marc jurídic idoni perquè siguin les empreses privades qui gestionin i prestin els serveis públics vinculats directament a garantir drets fonamentals".

□□

"Si realment es volen garantir els serveis a les persones, s'ha de fer mitjançant una llei integral que blindi la no externalització dels serveis bàsics",
per [@lgasull](#) a [@SentitCritic](#) [#LleiAragonès](#) <https://t.co/DCfvNsPrFV>

— FaPaC (@FaPaCcat) [June 20, 2019](#)

3. No s'ha parlat prou de la duríssima vida de les infermeres a Catalunya

Una de cada tres infermeres dorm menys de 6 hores el dia, creu que la seva situació laboral és insegura i es troba en risc de patir problemes de salut mental. Són les conclusions d'un estudi del Consell de Col·legis d'Infermeres i Infermers de Catalunya. Les condicions de treball d'aquestes professionals, marcades per jornades molt llargues, càrregues elevades de feina i una altíssima responsabilitat sobre la salut dels pacients, augmenten els riscos psicosocials del col·lectiu. És per això que [aquest article](#) Sergi Picazo “vol ser un poema d'amor a les infermeres (i infermers) d'aquest país i una cançó desesperada per la seva situació laboral”.

No s'ha parlat prou de la duríssima vida de les infermeres. Sovint no les veiem, però hi són sempre!

He escrit una carta d'amor i una denúncia desesperada amb dades que haurien de fer vergonya als que manen als hospitals catalans... [#LaMaratóTV3https://t.co/4ArAG6ilfu](#)

— Sergi Picazo (@sergipicazo) [December 16, 2018](#)

4. No és pressió, són blocs 'yuyus'

El periodista Guillem Martínez signa [un altre dels articles d'opinió](#) que ocupen el top 10 dels més llegits aquest curs i que també abordava els pactes post electorals a l'Ajuntament de la capital catalana. Amb un recull de 19 punts, Martínez feia una fotografia de la situació a Barcelona - i per extensió, a Catalunya - abans de la investidura i animava als Comuns que, “si poden executar el seu programa amb el PSC i amb els vots 'majaras' de Valls, ho facin. I si accedeixen a l'alcaldia, segueixin amb el seu programa d'efectivitat de drets i reducció de l'exploració financera”.

El meu article a [@SentitCritic](#). Alcaldia, Comuns i pressió procesista: No és pressió, són blocs 'yuyus' [https://t.co/fxQveswi29](#)

— guillem martínez (@Guillemmartnez) [June 6, 2019](#)

5. Per què fem un Festival de Cultura Txarnega?

El 13 d'abril passat es va celebrar la primera edició del Festival de Cultura Txarnega de Barcelona. La presentació d'aquest esdeveniment va aixecar molta polèmica a les xarxes socials, així com crítiques i assetjament dirigit a Brigitte Vasallo, una de les comissionades del festival. [En aquest article](#), l'escriptora i activista feminista explica la necessitat d'obrir espais on debatre i “posar plegades les paraules cultura i xarnega, per tal de visibilitzar què vam aportar i què aportem nosaltres, les que no existim, les invisibles, les silenciades, a la cultura i la història d'aquest país”.

□ Per què fem un Festival de Cultura Txarnega?

☐ @La_Vasallo, sobre la polèmica que ha corregut per les xarxes. <https://t.co/OyJvrOa458>

— elcritic.cat (@SentitCritic) [April 2, 2019](#)

6. Ni sé què hauria de fer BComú, ni tinc obligació de saber-ho

Un altre dels 'hits' d'aquest curs, relacionat també amb l'acord de govern a Barcelona entre els comuns i els socialistes i amb els vots de Valls, [l'escrivia Hibai Arbide](#) pocs dies abans de la investidura. L'advocat i periodista expressava tots els seus dubtes al voltant del pacte i plantejava dues maneres d'enfocar la situació: "Com a votant de BComú, el més fàcil seria fer un judici moral i exigir que s'aturi immediatament tot contacte amb Maragall, Valls i Collboni", deia Arbide. Però, d'altra banda, argumentava que com a veí de Barcelona, preferia pensar en "què haurien de fer els comuns per millorar les condicions de vida partint de la realitat, i no en un món ideal".

He publicat un article d'opinió ple de dubtes. <https://t.co/d1o0z7QKXE>

— · Hibai Arbide Aza · (@Hibai_) [June 6, 2019](#)

7. Els comuns: guanyar els barris i perdre als barris

Seguint amb els pactes post electorals, [aquest article](#) de Marc Andreu, Periodista, historiador i conseller tècnic de Sant Martí, ocupa el 7è lloc en el top 10 dels més llegits. Andreu analitza les raons per les quals Colau va perdre les eleccions precisament als barris populars, malgrat que "el fre en l'increment de les desigualtats estan avalats per les estadístiques municipals". D'entre les possibles causes, en destaca "les turbulències del procés sobiranista i l'equidistància" amb què l'han afrontat els comuns, les campanyes politicomediàtiques contra Colau a compte de les problemàtiques de l'habitatge o la seguretat", o el fet que "les altes expectatives amb què es va presentar el Pla de Barris no han estat encara culminades".

Guanyar els barris i perdre als barris: anàlisi amb [@SentitCritic](#) de la complexitat dels resultats i l'experiència de govern de [@bcnencomu](#) i [@AdaColau](#) a Barcelona, que no ha cobert totes les expectatives però ha canviat hegemonies i l'agenda política <https://t.co/3YXCGgluUr>

— Marc Andreu (@MandreuBcn) [May 29, 2019](#)

8. No va de pàtries

L'escriptor i periodista Jordi Amat tanca el rànquing de les peces més llegides sobre els pactes de BComú i PSC a Barcelona. Abans que es fes efectiu l'acord, [en el seu article](#) "No va de pàtries" Amat planteja que la guerra d'acusacions contra Colau ocultava la pregunta ideològica clau que calia plantejar-se: "pot avui un dels dos partits del Procés governar sense polaritzar una institució clau del país?". "La discussió hauria d'haver estat sobre si els 4 anys del govern Colau van ser

transformadors o no i fins a quin punt, si el sectarisme va ser una tara del consistori”, exposa el periodista.

No va de pàtries <https://t.co/253hVLfjdK>

— Jordi Amat (@jordiamat22) [June 10, 2019](#)

9. No s’ha parlat prou de la importància social de les biblioteques públiques

Durant el passat mes de maig i juny va tenir lloc una vaga del Consorci de Biblioteques de Barcelona. Es tracta de la primera vaga de treballadors de les 40 biblioteques de la ciutat en tota la història. Els motius de la convocatòria eren diversos, i inclouen des de millores en el manteniment de les instal·lacions fins a revertir les condicions laborals “extremadament precàries” de la plantilla. [En aquest article](#) Sergi Picazo parla de la importància social de les biblioteques públiques pels barcelonins i barcelonines.

Val la pena que això se sàpiga.

□ Els bibliotecaris estan fent la seva primera vaga de la història contra la degradació que pateixen.

□ La meitat dels catalans, 3’7 milions, té carnet de la seva biblioteca.

□ No se’n parla prou de [@defensemiblibros](#). <https://t.co/2zlvfb2GeL>

— Sergi Picazo (@sergipicazo) [June 16, 2019](#)

10. On la ciutat perd el seu nom

[Aquest article](#) de la filòsofa i activista social Marina Garcés tanca el top 10 dels continguts d’opinió més llegits del curs. Garcés planteja que en el planeta global, “cada cop tenim més zones urbanes i menys ciutat”, i que l’evolució cap a una urbanització generalitzada del territori funciona a partir de tres dinàmiques: l’expansió, la degradació, i una planificació radicalment nova. “Els límits interns de Barcelona són l’asfíxia, l’expulsió de molts veïns, activitats i formes de vida. Però, quins són els límits externs? On acaben les ciutats i de quina manera?”, es qüestiona la filòsofa.

□ La novel·la 'Donde la ciudad cambia su nombre' de Paco Candel ha inspirat [@MarinaGarces](#).

➔ En aquest article la filòsofa reflexiona al voltant dels límits de la ciutat. <https://t.co/hLyohDXM1f>

— elcritic.cat (@SentitCritic) [May 17, 2019](#)